

WIEM. CZUJĘ... POMAGAM!

EFEKT
DOMINA

TAJLANDIA

SCENARIUSZ LEKCJI

Tym dzieciom nic już nie grozi. Są pod opieką organizacji DEPDC

Podopieczni organizacji DEPDC uczą się w szkole zawodowej

TAJLANDIA:

DZIECI BEZ ŻADNYCH PRAW

Wielu ludziom Tajlandia kojarzy się z rajskimi plażami, tropikalną przyrodą i egzotyczną atmosferą. Jednocześnie jednak ten wielki przemysł turystyczny ma też swoje ciemne tło: przestępczość zorganizowaną, przypadki morderczej pracy dzieci, handel ludźmi oraz zjawisko nazywane „sex trafficking”, czyli niewolnictwo seksualne. Aby zrozumieć tę sytuację, warto przyrzeć się bliżej nie tylko turystyce Tajlandii, ale także codziennemu życiu jej mieszkańców.

Społeczność bezpieczeństwa

W latach 80. XX wieku gospodarka Tajlandii znacznie przyspieszyła, co zaowocowało wzrostem gospodarczym. Wskaźniki ekonomiczne poszybowały w górę, wzrósł standard życia Tajlandczyków, a rynek pracy zaczął przyciągać rzesze bezrobotnych z państw ościennych, takich jak Birma, Laos czy Wietnam. Przekraczając granicę Tajlandii stawali się oni imigrantami, czyli osobami, które przybyły do obcego kraju i osiedliły się w nim. Jako „obcy” ludzie ci w większości jednak napotykali na poważne trudności, które wiązały się przede wszystkim z brakiem prawa do legalnego pobytu, co w konsekwencji oznaczało także brak dokumentów uprawniających do podjęcia legalnej pracy, nie mówiąc już o edukacji.

Miasto jako jedyny „ratunek”

Status społeczny bezpieczeństwa jest bardzo niski. Wskazuje się, że jest to jedna z grup najbardziej zagrożonych ubóstwem. W większości są to osoby niewyedukowane i skrajnie biedne. Wielu z nich wierzy, że jedynym rozwiązaniem jest praca w dużym mieście. Chętnie więc wysyłają swoje dzieci do Bangkoku, który słynie z relatywnie chłonnego rynku pracy, napędzanego wspomnianym wcześniej ruchem turystycznym generującym popyt na nowe hotele, restauracje, bary i dyskoteki.

Dziecko niczym towar

Co robią dzieci w Bangkoku? Jak się tam dostają i dlaczego w ogóle znajdują zatrudnienie, skoro pozostają przecież dziećmi?! Odpowiedzi na te pytania są, mówiąc wprost, drastyczne. Dzieci w Bangkoku zatrudniane są do ciężkiej pracy w fabrykach lub zmuszane do prostytucji. Są zamykane w domach publicznych i traktowane jak „żywy towar”. Rodzice takich dzieci otrzymują regularne wpływy, które często dają jedyną możliwość wyrwania się z ubóstwa. Wiele rodzin nie wie lub nie próbuje się dowiedzieć, czym dokładnie zajmują się ich dzieci.

Władze wolą nie widzieć

Oficjalne uregulowania prawne Tajlandii uznają wprawdzie prostytucję za nielegalną, jednocześnie jednak sektor ten w znaczącym stopniu zwiększa dochody z turystyki, co sprawia, że władze kraju zajmują bierną pozycję wobec tego procederu. Niezwykle istotne stają się więc inicjatywy pozarządowe ukierunkowane na walkę z różnymi formami współczesnego niewolnictwa. Jedną z takich organizacji jest Development and Education Programme for Daughters and Communities. Organizacja prowadzi szkołę zawodową oraz schronisko dla dzieci.

Szkoła DEPDC, czyli powrót do normalnego dzieciństwa...

Spokój i radość! Potrzeba jak najwięcej takich chwil

Wreszcie obiad! Codzienny! Nie ma już mowy o głodzie i strachu

Matthew Williams-Spooner, wolontariusz DEPDC, uczy dzieci angielskiego, a w wolnych chwilach gra z nimi w piłkę!

Wprowadzenie do scenariusza

Edukacja jest drogą do kształtowania świadomości jednostek i całych społeczności. Świadomość wynika m.in. z procesu poznawania rzeczywistości, jest rezultatem posiadanej wiedzy na temat otaczającego świata, o prawach nim rządzących, o istniejących w tym świecie szansach i zagrożeniach. W procesie edukacji szkolnej w sposób szczególny tworzy się warunki do indywidualnego konstruowania wiedzy przez uczniów, do korzystania z niej, do zastanawiania się nad tym, co się wie, do refleksji, jak tę wiedzę najlepiej spożytkować dla dobra własnego i innych ludzi. Szkoła bez względu na to, gdzie się znajduje, w jakich warunkach funkcjonuje, pełni tę samą funkcję – edukacyjną. Misją szkoły jest rozwijanie świadomości, dążenie do tego, by uczniowie, a w przyszłości absolwenci postępowali mądrze, rozważnie i rozsądnie. Bycie świadomym pozwala podejmować decyzje (dokonywać wyborów) po uprzednim dokonaniu analizy sytuacji, rozważeniu jej różnych aspektów, zastanowieniu się nad możliwymi rezultatami dokonanych wyborów. Człowiek świadomy wie, że podejmując decyzję, przyjmuje na siebie jej konsekwencje. Może więc wybrać takie działania, które pozwolą uniknąć zagrożeń, będą sprzyjały zachowaniu bezpieczeństwa, zdrowia, a nawet życia. Jeżeli zaś decyduje się na podjęcie zachowań ryzykownych, zdaje sobie sprawę z zagrożeń. Do refleksji na temat roli szkoły w procesie kształtowania świadomości uczniów bez względu na szerokość geograficzną (na przykładzie szkoły w Tajlandii) chcemy zaprosić Was i Waszych uczniów w tej właśnie lekcji.

Prof. Kinga Kuszak
Wydział Studiów Edukacyjnych
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Autorka:
Kamila Słupska

Czas trwania
45 minut

TEMAT ZAJĘĆ:

Edukacja budzi świadomość własnych praw i możliwości

ZAGADNIENIA:

edukacja, imigranci i bezpaństwowcy, działania organizacji Development and Education Programme for Daughters and Communities (DEPDC)

WARTOŚCI:

prawo do edukacji, samodoskonalenie

CELE ZAJĘĆ:

PO LEKCJI UCZEŃ:

- » wie, że edukacja odgrywa istotną rolę w całym życiu człowieka;
- » wie, że prawo do edukacji jest prawem każdego dziecka;
- » ma świadomość, że funkcjonowanie szkoły nie wszędzie jest takie samo.

METODY I FORMY PRACY:

rozmowa, praca indywidualna, praca w grupach, metoda „Graffiti”, analiza źródeł

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

fragmenty reportażu filmowego „DEPDC/Tajlandia”, zadania dla grup, kartki z przygotowanymi fragmentami tekstu, pisaki

Przebieg zajęć

Praca indywidualna,
praca w parach

MÓJ PLAN DNIA

Poproś uczniów, aby stworzyli plan dowolnego, roboczego dnia. Niech wpiszą w poszczególne godziny swoje aktywności, włączając czas na posiłki, zajęcia dodatkowe, odpoczynek, sen. Niech porównają w parach swoje plany dnia i określą, co zajmuje im najwięcej czasu.

Zapytaj uczniów:

- › Co i dlaczego wypełnia większą część dnia młodego człowieka?
- › Jakie korzyści wynikają z tego, że człowiek się uczy?

Film, rozmowa

JAK JEST W TAJLANDII? SZKOŁA SOMPOPA JANTRAKI

Podziel uczniów na grupy (niech odliczą do trzech, wypowiadając słowa: szkoła, książka, tablica). Członkowie zespołów siadają przy jednym stole.

Wprowadź uczniów w tematykę reportażu „DEPDC/Tajlandia”. Zapytaj, co uczniowie wiedzą o Tajlandii. Opowiedz, kim są w Tajlandii imigranci i bezpaństwowcy. Podkreśl, że film dotyczy działalności organizacji pozarządowej, założonej i prowadzonej przez tajskiego aktywistę Sompopa Jantrakę, od wielu lat pomagającej na tym terenie, szczególnie wspierającej naukę dzieci.

Rozdaj grupom zadania do wykonania:

GRUPA 1. – SZKOŁA Podczas oglądania fragmentów reportażu zwróćcie uwagę na to:

- › Kto chodzi do szkół, których założycielem jest Sompop Jantraka?
- › Jak wyglądają zajęcia w tej szkole? Jak wygląda klasa? Jak siedzą uczniowie? Jak nauczyciel zachęca ich do udzielania odpowiedzi?
- › Czego uczą się dzieci w szkole?

GRUPA 2. – KSIĄŻKA Podczas oglądania fragmentów reportażu zwróćcie uwagę na to:

- › Ile dzieci uczy się w szkole prowadzonej przez Sompopa Jantrakę?
- › Kim są nauczyciele?
- › W jaki sposób uczniowie docierają do szkoły?
- › W jakim wieku dzieci chodzą do szkoły? Jakie są grupy wiekowe?

GRUPA 3. – TABLICA Podczas oglądania fragmentów reportażu zwróćcie uwagę na to:

- › Kim jest Nuan Namhong? Ile ma lat?
- › Od kiedy chodzi do szkoły założonej przez Sompopa Jantrakę?
- › Jaki zawód chciałaby wykonywać?
- › Co jej daje szkoła?
- › Jak wyglądają dalsze losy uczniów tej szkoły?

Po obejrzeniu fragmentów reportażu poproś uczniów o podzielenie się wrażeniami z obejrzanego filmu. Następnie daj im czas na wykonanie zadań. Poproś przedstawicieli grup o udzielenie odpowiedzi na postawione wcześniej pytania.

Praca w grupach

SZKOŁA W POLSCE, SZKOŁA W TAJLANDII

Poproś uczniów, by w tych samych zespołach porównali szkołę polską i szkołę przedstawioną w reportażu. Niech zanotują po dwa podobieństwa i po dwie różnice między nimi. Zastanówcie się wspólnie, od czego zależy to, jak funkcjonuje dana szkoła.

Praca w grupach
(metoda „Graffiti”)

ŚWIADOMA EDUKACJA

Każdy zespół otrzymuje arkusz papieru, na którym znajduje się początek tekstu, np.:

- › 1. Cześć, mam 10 lat i jestem uczniem szkoły prowadzonej przez Sompopa Jantrakę. Chciałbym Ci opowiedzieć, dlaczego chcę chodzić do szkoły...
- › 2. Dzisiaj podczas lekcji wychowawczej rozmawialiśmy o edukacji. Dowiedzieliśmy się, że...
- › 3. Uczymy się, zdobywamy wiedzę, żeby...

Zadanie zespołów polega na dopisaniu ciągu dalszego (4-5 zdań), zagięciu kartki tak, aby tekst był niewidoczny dla pozostałych grup i przekazaniu arkusza kolejnemu zespołowi.

Arkusze krążą od grupy do grupy, aż każda z grup dopisze swoją część (pamiętając, iż tekst wpisany przez poszczególne zespoły jest tajemnicą dla następnych, więc przy każdej zmianie należy zaginać arkusz, by nie było widać poprzedniej wypowiedzi). Praca kończy się w momencie, kiedy arkusz wróci do zespołu, który rozpoczął pracę.

Poproś przedstawiciela każdego zespołu o odczytanie zapisanych na kartkach zdań.

Podsumowanie

PO CO NAM SZKOŁA?

Wspólnie z uczniami podsumujcie zajęcia. Pokieruj rozmowę tak, aby ponownie podkreślić, jak ważna jest edukacja i prawo do niej.